

Zacharia 6:12-13

“en spreek tot hem, zeggende: ‘Alzo spreekt de HEERE der heirscharen, zeggende: ‘Ziet een Man, Wiens Naam is Spruit, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal des HEEREN tempel bouwen. Ja, Hij zal des HEEREN tempel bouwen, en Hij zal het sieraad dragen, en Hij zal zitten en heersen op Zijn troon; en Hij zal priester zijn op Zijn troon; en de raad des vredes zal tussen die Beiden wezen’ ’ ”

1 de komst van de Spruit

2 de bouw van de tempel

3 de kroon van de Priester

Gemeente,

Acht nachtgezichten heeft Zacharia gekregen. In dezelfde tijd als dat Haggai leefde en profeteerde. 520 voor Christus, toen de tempel bouw gestagneerd was. Al 15 jaar lang was er niets op het fundament gebeurd en stond er alleen een eenzaam brandofferaltaar. Pas net, sinds die preek van Haggai zijn Zerubbabel, de vorst, en Jozua, de hogepriester, weer begonnen met de bouw. Maar in de 8 nachtgezichten laat God aan Zacharia zien: het komt goed! Jeruzalem en de tempel zullen herbouwd worden. Ja, de stad en de tempeldienst zullen worden uitgebreid omdat vele heidenen ook willen komen wonen en offeren in Jeruzalem. En Babel? Perzie? Ze zullen ten val komen en ten onder gaan. Die tempel komt af en klaar en zal gebruikt worden. Maar er klinken ook klanken in door die daar bovenuit gaan: vele heidenen zullen de HEERE aanbidden en één gemeente vormen met Juda. Een huis van levende stenen. Het huis van Gods Gemeente uit Joden en uit alle volken.

Hoe zal dat? Hoe kan dat? Hoe gaat dat? Dat zal de HEERE duidelijk maken in wat Hij na die 8 nachtgezichten allemaal in één nacht gegeven, Zacharia laat doen. Zacharia moet naar het huis gaan van een zekere Josia. Want bij hem in huis logeren drie andere mannen. Cheldai (of Chelem), Tobia en Jedaja. Die zijn helemaal uit Babel gekomen en logeren nu bij Josia. Want ze komen wat brengen: zilver en goud. De Joden die in Babel gebleven zijn hebben gehoord over de tempelbouw en hebben een collecte gehouden. En de opbrengst van die collecte komen deze drie mannen naar Jeruzalem brengen: zilver en goud. Om materiaal voor de tempel te kunnen aanschaffen. Of om gebruikt te worden voor voorwerpen die met goud overtrokken moesten worden. Dat was al een hele bemoediging voor de Joden in Jeruzalem en zeker voor Zacharia en Zerubbabel de vorst en Jozua de hogepriester.

Zacharia moet naar de mannen toe. Om het goud en zilver in ontvangst te nemen. En dan moet hij daar iets anders mee doen dan ze gedacht hadden. Hij moet dat om laten smelten en kronen maken. Meervoud om aan te geven dat het een prachtige kroon moet zijn of een kroon is met meerdere versieringen erop. En dan moet hij naar Jozua gaan, de hogepriester en hém die kroon opzetten.

Nou, dan gaan er toch bellen rinkelen of niet? Heb je goed geluisterd? Wat gebeurt hier?? Niet de koning, maar de hogepriester krijgt een kroon opgezet. Ja, dat hoort niet, een kroon hoort op een koning en niet op een priester. Dat is gewoon al zo. Maar zeker in Israel. God had ten strengste geboden dat koning en priester altijd gescheiden ambten moesten zijn. Wee de koning die zou offeren. Dat gebeurde soms, Uzzia deed dat eens, en werd melaats. En wee de priester, die zou willen regeren. De koning mocht niet offeren en zegenen, dan zou hij zijn eigen plannen kunnen zegenen. De priester mocht niet regeren, dan zou hij zijn eigen stam kunnen bevoordelen. Nee, altijd apart houden. De koning is koning, de priester is priester.

Maar nu moet Zacharia in opdracht van God, de hogepriester tot koning kronen. En als hij dan Jozua zo ziet staan, dan zal hij zeggen: Ziet een Man Wiens Naam is Spruit enz. Zo,, zoals hij daar nu staat: priester met een kroon is hij precies de voorloper, de afspiegeling van de Heere Jezus, de Messias. Van de Man, Wiens Naam is Spruit.

1 de komst van de Spruit

Die Naam komt meer voor voor de Heere Jezus. In Jeremia 23:5, in Zacharia 3:8 en hier dus ook. Daar wordt mee bedoeld een plant, een bloem die opkomt. Een narcis, een krokus, een tulp noem maar op. Dat is een spruit, uitspruitsel. En wat is daar het opvallende aan? Zo'n bol kan maanden in de grond zitten zonder dat je het merkt. Nu, in de herfst en winter zitten die bollen in de grond. En het kan maanden duren tot in het voorjaar die spruit komt. En dan ineens volop bloeit en vrucht draagt. Maar maandenlang zie je en merk je niks.

Ja, zo was Jezus eeuwenlang verscholen. Als het ware onder de grond in Juda's stam verborgen. Eeuwenlang. Totdat de tijd daar was en Hij kwam. Als Spruit uit Juda's stam. Die leed en stierf en opstond uit de doden. Eer en glorie kreeg en vrucht voortbracht.

Zo gaat dat blijkbaar in Gods Koninkrijk. Gods beloften kunnen lang onder de grond schuilgaan. Totdat. De beloften van het Heilig Avondmaal. Ik zal u voeden en sterken. Doen groeien en toenemen. Ik zal u Mijn gemeenschap doen ondervinden. Maar die vervulling kan op

zich laten wachten in je leven. dat je er tijden niets van merkt, van denkt te merken van troost, van gemeenschap, van groei, van toename.

En de belofte van Zijn tafel dat Hij Zijn bruid tot Zich zal nemen in eeuwigheid. En nu duurt het ook al eeuwenlang tot Zijn wederkomst. Hij zal komen en Zijn Bruid tot Zich nemen. Maar die belofte lijkt ook wel ondergronds te zijn. Je merkt en ziet er niet veel van, al zoveel eeuwen niet.

Ja, dat kan, dat is zo, maar het zal gebeuren. En dan ook overvloedig en heerlijk. Een tijd verborgen, maar dan heerlijk en overvloedig. Toont Hij Zijn gunst en kracht in je leven. Zal Hij komen en Zijn bruid tot Zich nemen in eeuwigheid en heerlijkheid. En het Heilig Avondmaal is er het zegel van om te verzekeren: blijf erop wachten, blijf verwachten. Blijf biddend uitzien. Heere, kom en laat Uw gunst blijken. Kom en laat mij groeien en vrucht dragen. Heere, kom en neem mij tot U in heerlijkheid. Dat de gebedsboog gespannen blijft en weer wordt. Komen zal Hij, de Spruit. En Zijn heerlijkheid tonen.

Als maar niet, omdat het zolang verborgen blijft, als maar niet de verwachting tanende wordt, de moedeloosheid toeslaat. Het gebed vermindert en wegsijpelt. Hoe vaak is dat niet het geval? Als Hij lang op Zich laat wachten in je leven? Nu Zijn komst op de wolken al zolang uitblijft? Is het gebed verzwakt? De verwachting, het uitzien vermindert?

Omdat de Heere weet hoe zwak wij zijn, geeft Hij het Heilig Avondmaal. Ik vergeet Mijn beloften niet. Ze zullen uitspruiten. En ze zullen vrucht dragen. Heerlijk en overvloedig. Het komt.

2 de bouw van de tempel

De Spruit zal komen, Jezus, de Messias zal komen. En Hij zal de tempel des HEEREN bouwen, ja Hij zal de tempel des HEEREN bouwen. Het staat er twee keer, om aan te geven, dat zal Hij zeker doen. En nu is het woord dat daar gebruikt wordt niet het woord voor de tempel in Jeruzalem. Daar stond het woord huis. Maar hier staat een woord dat eigenlijk betekent paleis. En een paleis is mooier dan een huis. Dus; de tempel die Jezus bouwt, zal mooier zijn dan de tempel die Zerubbabel aan het bouwen is. Want Zerubbabel bouwt een tempel van stenen, zilver en goud. Maar de Heere Jezus zal een tempel bouwen van levende stenen, van mensen, van zondaren. De Gemeente die zalig word. Die zal een tempel voor de HEERE zijn waar Hij woont. En elke gelovige afzonderlijk, die zal een tempel zijn waar de HEERE woont. Dat is de tempel die de Heere Jezus bouwen zal.

Hij zal die tempel bouwen. Hij. Dus niet Zerubbabel en zijn mannen. Die tempel bouwen geen mensen. Je kunt wel een huis van God bouwen, toen een tempel, nu een kerk, maar dat is nog geen garantie dat er ook een ware tempel Gods van gelovigen is. Dat is heel gevaarlijk om te denken. Om te rusten op een mooi kerkgebouw en de dienst van God die daarin plaatsvindt, en de sacramenten die daarin bediend worden. Maar dat kan er allemaal zijn terwijl de gemeente een bouwval is en niet toeneemt.

Want de Gemeente zal Christus bouwen. Kijk maar: hij legt het fundament voor Zijn Kerk, Zijn Gemeente, in Zijn Eigen dood. Zijn offer, eenmaal aan het kruis volbracht, is het enige fundament. Daarop bouwt Hij Zijn gemeente. En Hij vergadert Zijn Gemeente. Hij roept en trekt zondaren tot geloof. Dat zij komen tot Zijn offer, vluchten tot Zijn werk, schuilen in Zijn verdienste. Hij bewaart Hij Kerk. Hij beschermt haar tegen alle verzoeken van de duivel. Hij houdt haar staande, voedt haar voortdurend, zoals Hij verzegelt aan Zijn tafel. Hij houdt Zijn gemeente overeind. En Hij brengt Zijn gemeente thuis. Hij neemt haar op in heerlijkheid en dan is zij een heilige vlekkeloze tempel, puur en volmaakt voor haar God. In die tempel, de tempel van Zijn gemeente, woont God, woont God door Zijn Geest.

En deze tempel, de tempel van de gemeente Gods, die zal Hij bouwen. Jezus. Zal Hij bouwen, geen twijfel aan. Hij zal. Het fundament heeft Hij gelegd. En Hij vergadert zondaren. Evangelie voor wie zelf niet komen kan en niet komen wil. Blind is voor zijn zondestaat en verderf. Niet komen kan want geen vertrouwen heeft. Hij vergadert. O Heere, vergader ook mij.

Hij zal bewaren. Evangelie voor wie zelf merkt dat hij zo zwak is. Zo zwak dat volhouden uitgesloten is. Alle aanvallen van de duivel, wereld en eigen hart zijn veel te sterk, ik blijf geen ogenblik staande. Te zwak, ik haal het niet, ik blijf niet overeind, het stroomt er allemaal uit wat de Heere me ingeeft. Hij bewaart. O Heere, bewaar ook mij.

Hij zal thuishalen. En onberispelijk voor de Vader stellen. Volmaakt en perfect tot een heerlijke tempel voor God. Gereinigd en vervuld. Evangelie voor wie maar niet heilig wordt. Voor wie altijd de volmaaktheid voor zich ligt en wel steeds verder weg lijkt te liggen. Ik kan er nog niet aan tippen, laat staan benaderen Hij volmaakt en haalt thuis. O Heere, volmaak ook mij, ook mij.

Ja, Hij zal des HEEREN tempel bouwen. Dwars tegen alles in, aan tegenstand in onze harten en in onze cultuur. Hij zal. En dan mag ons gebed zijn: Heere, gebruik dit kerkgebouw en wat daarin gebeuren mag, gebruik het om daarmee Uw gemeente te bouwen. Om daarmee de

tempel te bouwen voor Uw Vader. Vergader, bewaar en volmaak haar.

3 de kroon van de Priester

Dan het slot van vers 13. Over dat wonderlijke wat we al zagen. De Priester zal op de troon zitten en zal heersen. Die Spruit, Die Man Die de tempel Gods zal bouwen, zal koning en priester in één zijn. Hij zal Priester zijn: Zijn Kerk verzoenen, voor haar bidden, ten koste van Zijn leven en dood. Door Zijn Offer. Hij wil zaligmaken. Het mag Hem alles kosten. En deze Priester is Koning: Hij zal regeren, uitdelen de schatten en gaven en beschermen. Hij kan zaligmaken. Hij heeft er alle macht voor. En tussen die twee zal de raad des vredes zijn. Die twee zullen het helemaal eens zijn. In volmaakte harmonie werken. Dat is natuurlijk lang niet altijd vanzelfsprekend. Als twee mensen op één project zitten, dan kan het nog wel eens verschil van inzicht opleveren. Twee directeurs, twee managers, twee kapiteins op één schip zeggen we dan, dat kan helemaal spaak lopen. De één wil niet wat de ander bedenkt of andersom. Maar hier zal volkomen eensgezindheid zijn. In Jezus zijn de Koning en Priester helemaal in vrede met elkaar. Wat de Priester wil kan de Koning. Wat de Koning kan, wil de Priester.

We zagen het aan de tafel. Het Heilig Avondmaal zegt: Ik voor u, als Priester. En Ik voed u en haal u thuis, als Koning. Zij priesterlijke liefde en Zijn koninklijke macht vertonen zich beiden. Wat kan er nog is gaan? Wat kan er nog mis gaan? Waarom zou je nog twijfelen en kleingelovig zijn?

Ja, je kunt je afvragen: Jezus kan mij zaligmaken. Dat geloof ik wel, Hij heeft alle macht en door Zijn Geest bekeert en reinigt Hij. Maar....maar wil Hij dat ook wel? Wil hij dat wel bij mij? Zoveel schuld, zo'n slecht verleden, zo'n boos hart. Wil Hij het ook? De Koning is ook Priester. Hij wil wat Hij kan.

En een andere keer denk je misschien: ja, dat Hij het wil dat geloof ik wel, de doop betuigt dat ook. Maar kan Hij het wel? Ik zit zo vast in de zonde. Ik heb zo totaal geen zin om Hem te zoeken. Mijn hart is zo hart. Kan Hij het wel bij mij? Ja, want de Priester is ook de Koning, Die met Zijn geest alle macht heeft voor het hardste hart.

Zie in brood en beker: mijn Heiland is Priester en Koning. Priester Die mij wil zaligmaken, Koning Die mij kan zaligmaken. Wat kan mijn zaligheid nog in de weg staan? Niets en niemand, ook ikzelf niet.

Zo'n Zaligmaker is er gekomen in Bethlehems stal. Die Koning is en Priester, Die wil zaligmaken en Die kan zaligmaken. En willen + kunnen = zullen. Hij zal zaligmaken. En wie heeft er nu zo'n Zaligmaker

nodig? Eén Die het wil en Die het kan? Eén Die gewillig is én Die bij machte is? Gewillig tot elke prijs. En in het Woord komt Zijn gewilligheid tot u, tot u, tot jou. Eén Die bij machte is. En Zijn Woord komt Zijn macht tot u, tot jou. Voor wie zou het niet kunnen? Zo'n Zaligmaker past precies bij u. Is overal op berekend.

Waarom wegvlugten voor Hem? Waarom je onttrekken aan Hem? Je hoeft in elk geval niet verloren te gaan. Als je het gaat, dan zul je eeuwig weten: dit was niet nodig geweest. Dit had anders gekund. En dat zal je tandengeknars nog erger maken en je wroeging nog scherper. Het had niet gehoeven. Er was een Zaligmaker gewillig en bij machte. En nu mag ik nog zeggen: er is een Zaligmaker, gewillig en bij machte. Jezus, de Priester-Koning.

En toen moest Zacharia nog iets doen. Want Jozua mocht die kroon niet op blijven houden. Dat was maar voor even: om zo even een afspiegeling te tonen van Hem Die komen zou. Zacharia moet die kroon weer van het hoofd van Jozua wegnemen en dan hem wegleggen. Wegleggen in de tempel des HEEREN. In dat wat daar op dit moment tenminste al van gebouwd is. Maar daar ligt hij dus. Daar heeft hij dus eeuwenlang gelegen. Een kroon in de tempel. Die als het ware ligt te wachten op de Koning. Want een kroon daar hoort een koning bij, nietwaar? Die kroon ligt te wachten totdat Degene komt Die er recht op heeft, Die er aanspraak op kan maken. Advent. Wanneer komt de Koning, voor Wie deze kroon bedoeld is? Want wat is nu een kroon zonder Koning? Die kroon is teken van de Koning Die komen zal.

Zo is er ook nu een teken. Het Heilig Avondmaal. Want die kroon in de tempel was, is het Heilig Avondmaal in de Gemeente. Teken van avondmaal van de bruiloft van het Lam. Van de vreugde die er zijn zal als Hij Zelf als Gastheer lichamelijk aanwezig zal zijn. Het Heilig Avondmaal wacht op de Gastheer. Totdat we avondmaal zullen houden met de Gastheer Zelf erbij. Bruiloft zullen houden met de Bruidegom Zelf in het midden. Totdat Hij komt.

Want wat is een kroon zonder Koning? Wat is een Maaltijd zonder Gastheer? Een bruiloft zonder Bruidegom. O ja, Hij is er wel aan Zijn tafel, door Zijn Geest, zeker en echt. Maar verlangen we nooit eens naar de volheid en de volkomenheid? Dat de avondmaalsgang helemaal vol zal zijn van Christus? Heel de tijd en heel je hart? En je beste en rijkste avondmaalsgang had toch niet dit niet: Jezus zien zoals Hij is in lichamelijke gedaante, rechtstreeks en helemaal puur en vol en zuiver? U kent dat voorbeeld van Rutherford wel.

Is hebt nooit eens vreemd voor ons? Heilig Avondmaal, maar de Gastheer zie ik niet. Bruiloftsmaal, maar de Bruidegom zie ik niet. Zou je

nooit meer willen? Dieper nog, rijker, ongestoorder en voller. Heiliger ook vooral. Zoals die kroon een teken was, zo is brood en wijn een teken: Hij komt. De Gastheer, de Bruidegom zal komen en dan zal Hij Zelf in het midden zijn en volle vreugde geven.

Zult u erbij zijn? Zul jij erbij zijn? Dan ben je hier Zijn bruid geworden. Dan heb je hier de Bruidegom liefgekreken. Dan kon hier niemand je redden dan een Priester Koning in één. Gebouwd in Zijn tempel. Dan zul je erbij zijn! Bij de bruiloft. Bij de volle heerlijkheid van de Koning. Nu nog verborgen. Maar als een Spruit zal Hij komen..

Amen